

היכל גליזן מזוהר"א"ש

מתורתו של רבינו הקדוש מזוהר"ן מברסלב זי"ע ותלמידיו הקדושים

גליון כ"ו • חג הפסח תשפ"ב

משיחות מו"ר הרה"צ שליט"א

מסודר של
מו"ר מזוהר"א זי"ע
בשי"אאות מו"ר
הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן
לעזער שליט"א

מכתב לשבת

ממכתבי מו"ר הרה"צ שליט"א מהשנים הקודמות

הזדמנות פז לבקש

בעזרת ה' יתברך, יום ערכי פסחים י"ד ניסן
התשע"ט.

החיים והשלום וברכת החג וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

היום, בערב החג, הנני שולח לכל אחד ואחד ברכת החג וחמה ולבבית אישית, שתהיה לכל אחד שמחת החג אמיתית, ותהיה נמשכת השמחה לכל השנה כלה, וראוי לזכר שמצות "ושמחת בחגך והיית אה שמח" היא - מצות עשה מדאורייתא, וככל פעם שאדם משמח את עצמו בשמחת החג, הוא מקים מצות עשה מן התורה, ותהלה לאל יש לנו הרבה עם מה לשמח, שהרי אנחנו נכנסים עכשו לקדשה עליונה, ליל התקדש חג דפסח, ואנחנו זוכים לקים כל פך הרבה מצוות נוראות ונפלאות מאד, אכילת מצה וקורו, ארבע כוסות, ספור יציאת מצרים ועוד ועוד, ועל ליל הסדר אמרו חכמינו הקדושים (פסחים קטז ע"א) "וכאן הבן שואל את אביו, כי השמים אז פתוחים לרוחה, וראוי לנצל הזדמנות פז זאת, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאנחנו צריכין ברוחניות ובגשמיות, ולהיות ממש כמו הילדים החוטפים את האפיקומן, ואחר כך מבקשים את האבא כל מה שהם רוצים, ועקר תפלותינו צריכה להיות, שנוכח להיות סמוכים וקרובים אליו יתברך כל השנה כלה, ושנוכח תמיד היטב, שאין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים, וממילא נעסק תמיד בתפלה ובקשה אליו יתברך, ובקשתי הפעוטה מכל אחד ואחד מידידי ורעי היקרים, שנתפלל על הקמת והצלחת קהלתנו הקדושה ברב יפיה ותפארתה, ועל בנינו אומנתנו הקדושה בעיר אומן יצ"ו, וימלא לנו השם יתברך כל משאלות לבנו לטובה, ונזכה בקרוב לראות בהתגלות כבודו יתברך לכל העולם כלו, ולקבל פני משיח צדקנו במהרה במינו, אמן.

המאחל לכם חג כשר ושמח

מי יושב פה?

לתקיעות שלף בשמים, כי היה לך פזה לב נשבר - זה המתיק את כל הדינים!

לבוא עם סבלנות עצומה

כך דבר כשאנו מגיעים אל ליל הסדר, עלינו לבוא עם סבלנות עצומה, גם אם נשפך כוס היין והמפה נעשית אדמה. הנה לזה נפל הכוס, וזה נשבר המצות, היה לו מצה שלמה, שלם על זה הרבה ונשבר. אלו נסיונות שמנסים אותנו בליל הסדר, לבחן אותנו בסבלנות שלנו, צריך להיות כל הזמן עם חיוך על הפנים, רק בשמחה, לא משנה מה קורה, הילדים שמחים וקודים וצוהלים, הרי לא כל ילד מסגל לשבת על מקומו כל הזמן, יש להם תכניות איך לגנב את האפיקומן וכו'.

צריכים לדעת שמלבד שיש ומזמינים אורחים ובני משפחה - יש בסדר אורחים קדושים עליונים מאד, הבאים אל הסדר שבכל בית יהודי. זה מזכר במאמר הזה שנוהגים לומר לפני מצות ספור יציאת מצרים, ראוי לאדם לעין שם ולהליב לבו לראות מה קורה עכשו, בעת שיושב ומתחיל לספר את ספור יציאת מצרים למשפחתו. "קדשא בריך הוא חדי, ובהאי שעתא פניש קדשא בריך הוא לכל פמליא דליה!" כל פמליא! יש לנו משג מה זה כל פמליא?! מזכר לפעמים בזהר הקדוש מנין הפמליא של הקדוש ברוך הוא, מילי מיליארדיים, והנה עכשו הקדוש ברוך הוא מאסף את כלם ואומר: "בואו ותשמעו ספור ושבח שלי, שבני שמחים בישועה שעשיתי להם". ובדאי כשהקדוש ברוך הוא קורא לכלם - "כדין כולהו מתפנשין ומתחברין" כל הפמליא באים ומתחברים בכל בית יהודי ביחד עם הקדוש ברוך הוא כפניכול, ושומעים את ספור השבח ושמחים בפדיון שהקדוש ברוך הוא פדה אותנו, והמלאכים גם כן מודים בעצמם על כל הנסים, ומשבחים אותו על עם ישראל שיש לו בעולם.

אם רק מתבוננים בזה, כבר מקבלים הסתכלות אחרת על כל ליל הסדר, אף שישובים שם ביחד עם כל האורחים המזמינים, בנדאי זוהי מצוה, אבל גם

אילו סגלות נפלאות

בכל שנה, בהתקדש חג הפסח, עלינו לחשב לאיזו קדשה אנו נכנסים, אילו סגלות נפלאות אנחנו יכולים להמשיך על עצמנו בזמן פזה, איך שאנחנו יכולים לזכות לפדות את נפשנו ולהתקרב אל הקדוש ברוך הוא. שזה ורק זה התכלית בחיים, להתקרב אל הקדוש ברוך הוא, להתמיד עמו יתברך ביחודא שלים, ולהיות סמוכים וקרובים אליו יתברך תמיד.

כשאנחנו מגיעים לחג קדוש פזה, ומקיימים כל מצוות היום בתמימות ובפשטות גדולה, אפלו שאנחנו לא זוכים להבין פנות עמקות וסודות עליונים, אבל הסוד הכי גדול הוא שאנחנו מקיימים את רצון ה', אוקלים את המצות ושותים את הד' כוסות, עושים את כל מצוות היום בתמימות ופשטות גדולה, וזהו ה'יחוד' הכי גדול.

וכמו שפרש צדיק אחד את הפסוק 'פי הגדלת על כל שמך אמרתך' - בני אדם בודאי רוצים באמת לזכות לכון פגנות גדולות ויחודי שמות הקדושים, אבל הגדלת על כל שמך - יותר גדול מכל השמות והיחודים, 'אמרתך' - שאנחנו מקיימים את מאמר הקדוש ברוך הוא וצויו, זה הדבר הכי חשוב והכי יקר, שמים בצד כל הענינים, ושמחים בשמחה עצומה עם מצוות הקדוש ברוך הוא, עם ספור ההגדה, אכילת מצה, שתית ד' הכוסות, אכילת מרור והקורו, וכל מצוות היום.

ידוע הספור מהבעל שם טוב הקדוש, שפעם הכין לפני ראש השנה את תלמידו לתקיעת שופר, למדו את כל הפגנות, וכתב לו הכל על גיר, והתלמיד היה מוכן לקים את המצוה בדבקות גדולה, הגיעה עת תקיעת שופר, והפתק עם כל הפגנות נעלם, איזה צער היה לו, הבעל שם טוב הקדוש למדו הכל והוא לא זכר כלום... והנה הבעל שם טוב מתחיל להקריא לו את התקיעות 'תקיעה, שברים תרועה, תקיעה', והוא בלב נשבר עד מאוד, הוא כל כך התבייש, אמר לו הבעל שם טוב: אין לך משג איזו חשיבות היו

יודעים ונוכרים שיש כאן עוד אורחים עליונים ורמים. וממילא מקבלים שמחה, ויושבים עם פנים שוחקות ומאירות. איזו שמחה יש לנו עם הזכות הזו, שיש לנו צדיקים שמרחמים עלינו ומקריבים אותנו להקדוש ברוך הוא.

זו השמחה הגדולה שבעשית בליל הסדר. וכשאנחנו רק מתבוננים בדרך האלו, ראוי לנו לשמח בשמחה

וגשמיות, הזמן מסגל מאד, עכשו השמים פתוחים ולא צריכים לעלות את התפלות: רבוננו של עולם, אנחנו צריכים פאלו ישועות, מה נשתנה הלילה הזה מפל הלילות - מדוע הגלות הזו כל כך ארכה, יותר מפל הגלויות שעם ישראל עברו, מתי כבר יצא מהגלות, מתי נזכה לראות התגלות הצדיקים בכל העולם, וכלם יקבלו עליהם מלכותו יתברך. זה הזמן לבקש הכל, כל מיני ישועות ורפואות שעם ישראל צריכים.

סיפור לשכת

ונצעה

שבנדאי דבר גדול דבר הצדיק, והלכה ולתה כסף בשפע בשביל צרכי הפסח, וקנתה והכינה כל הדברים בהרבה גדולה.

והגיע ליל סדר פסח וישבו אצל הסדר עם כל הילדים בהרחבת הדעת ובשמחה גדולה, ובהגיעם אל הפסוק: "ונצעה אל ה' אלקינו ואלקי אבותינו..." התחילו לצעק בקולי קולות כדברי הבעל שם טוב הקדוש ז"ע וחוורו, וצעקו את המלים הללו פעם אחר פעם זמן רב, עד שכל הילדים נרדמו בשנה.

ופתאום שמעו דפיקות בדלת, ופתחו וראו הערל השכן שלהם, ידיו מלאים דם, ושק גדול בידו, ואמר להם, שרק עכשו

היתה לו מריבה גדולה עם אשתו, והוציא סכין ודקר אותה, והוא מוכר לברח, כי עוד מעט יבואו המשטרה לחפש אותו, אבל יש לו שק מלא זהובים, שחסף כל ימי חייו, וקשה לו לסחב עמו, ולא ידע אצל מי להניח אותו, וראה שבכל בתי העיר הכל חשף ושקט, וכלם ישנים כבר, אבל מביתם שמעו קולי קולות וצעקות גדולות, ולכן ידע שהם עדין ערים, ומחמת שהוא מכיר אותם מכבר, שהם אנשים נאמנים, לכן רוצה להניח אצלם הפסח בתורת משכון, וכשיפסקו המשטרה מלחפש אחריו, יחזר ויקח מהם את הפסח, ובדבורים אלו זרק השק על הקרקע, וברח משם בבקלה גדולה, ומאז לא חזר אליהם עוד, ולא שמע ממנו כלל, ונשאר השק אצלם, והיה מספיק להם ולכל צרכי ביתם כל ימי חייהם.

ולמדנו מספור זה, איך שעל ידי אמונת צדיקים - תמימה ופשוטה, וכן על ידי צעקות מעמק הלב להקדוש ברוך הוא בליל הסדר, באה למשפחה ישועה גדולה, כי בליל הסדר עת רצון גדול מאד לכל אחד לפעל כל משאלות לבו לטובה, ואשרי המקיים מצוות "ספור יציאת מצרים" בקול רם ובשמחה גדולה מאד, כי בנדאי משיח על עצמו השפעות טובות על כל השנה כלה.

ספר מוהרא"ש ז"ל ספור נפלא, איך שעל ידי אמונת חכמים, וצעקה אמתית מעמק הלב אל השם יתברך בליל הסדר, נמשכה למשפחה אחת מישראל ישועה שלמה - וגופא דעובדא כך הנה, בימי רבנו הבעל שם טוב הקדוש ז"ע היה איש אחד שלא היה מאמין כל כך בדברי הבעל שם טוב הקדוש, אבל אשתו, שהיתה אשה כשרה מאד, היתה מאמינה בדבריו הקדושים של הבעל שם טוב הקדוש, והיו עניים מרודים מאד, והגיעו מי הפסח, ולא היה להם כסף לקנות מצות ויין ושאר צרכי החג, ודחקה האשה על בעלה, שילך להבעל שם טוב הקדוש לבקש ברכה, שתהיה להם פרנסה על צרכי החג, ובתחלה לא רצה האיש לילך בשום פנים, אבל כשהגיע סמוך מאד לימי פסח, וראה שאין לו שום מראה מקום לקנות מה שצריך, הסכים בעל כרחו לילך להבעל שם טוב ז"ע, וכן עשה.

וכאשר הציע את עניניו לפני הבעל שם טוב הקדוש ז"ע, אמר לו הבעל שם טוב הקדוש, שילך וילוו סכום הגון של כסף, שיהיה לו ברוח לקנות כל צרכי הפסח, בלי שום צמצום כלל, והשם יתברך יעזר לו לפרע את הכל. והנה האיש נחלשה דעתו מאד, כי איזו עצה היא להלוות כסף מבני אדם? ומאין יהיה לו לפרע? אבל אמר לו הבעל שם טוב הקדוש ז"ע, שלא דאג כלל רק לך וילווה, ובליל פסח כשיגיע באמירת ההגדה לפסוק "ונצעה אל ה' אלקינו ואלקי אבותינו", יעשה שם תחנון, ויחזר ויצעק פסוק זה בקולי קולות, הוא ואשתו, פעמים רבים אין מספר, עד שתהיה להם ישועה.

והנה איש מחמת שלא האמין כל כך לדברי הבעל שם טוב הקדוש, הלך משם בפחי נפש, וספר כל הספור לאשתו בחלישת הדעת גדולה, שגתו לו הבעל שם טוב הקדוש עצה כזאת להלוות כסף ולצפות לישועה... אבל אשתו האמינה בדברי הצדיק באמונה גדולה מאד, ואמרה,

איך חסיד ברסלב צריך להתכונן לחג הפסח?

שלום וברכה אל הצדיק שליט"א. ברצוני לשאל איך חסיד ברסלב צריך להתכונן לחג הפסח, והאם יש מנהגים מיוחדים לגבי החג שנהוגים בחסידות ברסלב? יישר כח, ברכה והצלחה בכל מעשי ידכם.

בעזרת השם יתברך, יום א' לסדר צו' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נ"י
לנכון קבלתי את מכתבך.

עקר ההכנה לפסח היא תפלה ובקשה, לבקש ולהתפלל ממנו יתברך שיהיה זהיר ושמור ממשו חמץ, ועקר החמוץ הוא חמוץ המוח, שלא יהיו לו שום קשיות וספקות אחריו יתברך, שזה חמץ גמור, ועקר יציאת מצרים היתה לצאת מהגלות המרה שהיינו אצל פרעה במצרים, פרעה הם אותיות פ"ה ר"ע, וכן מצרים הם אותיות מיצר"י"ם, הינו על ידי שמדברים כל דבר אסור, לשון הרע וכללות ליצנות וכו', על ידי זה המוחין שנקראים ים ההכמה הם במצור גדול מאד.

ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שייצו להנצל מהגלות המרה הזו שאדם מרגיל את עצמו לדבר כל דבר אסור, וזה גורם לו בלבול הדעת, שזו גלות מצרים, ולבקש ממנו יתברך בכל יום יום שייצו כבר לצאת מהגלות הזו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ח) על הפסוק (תהלים קמ"ח ח') "רוח סערה עשה דברו", עקר הרוח סערה שבעשה במוח האדם, הוא על ידי הדבור שמדבר מה שלא צריך וכו', ומי שמדבר תמיד רע על נשמות ישראל, הוא נכלל בקוץ שמצא תמיד את הפסלת בהזלות, ועורר דינים עליהם וכו'.

ולכן העקר לבקש הרבה ממנו יתברך שיהיה לו חג כשר ושמח, חג החרות, שתהיה חרות מתיצור הרע וכו', וממחשבות זרות ומקשיות וספקות אחריו יתברך, שזה חמוץ המוח, ויצוה לאמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, וזו עקר ההכנה לחג הפסח, להרבות בתפלה ובקשה שיהיה לו על צרכי פסח בגשמיות, וכן יהיה לו על צרכי פסח ברוחניות, כי התפלה זו הכנה גדולה לקראת חג הפסח.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאהל לך ברכה והצלחה מן השמים.